

Արիւն խնդրեն, Հռիփսիմէ. իսկ 'ի քուն
կամ յարժնութեան իմ, այս տնուն
Ձիս իսկոյն փոխէ. գեղեցիկ կեաց,
Ձիս եւ ընդ քեզ կեցցեմ. խիղճ մնաց,
Ընդէր զիս տանջես. արդար գոյ պարտիմ,
Դիտեմ, երգուոյ լինել և կամիմ.
Բայց սէր, կայսր, աստուածք, Հռիփսիմէ
Ձինչ կամիք յինէն. ո՛վ 'ի ձէնջ յաղթեսցէ.
Թէ ձեզ ամենեցուն պարտական է Տրդատ,
Տո՛ւք թէ վճարել կարացէ. 'ի պաղատ
Կոչել յետին անգամ պիտոյ է զՀռիփսիմէ.
Ձայլ խրատ առնուլ թէ անհնազանդ է:

Աւարտն միասնգամ:

ՔԵՐԴՈՒԱԾՔ

ՂՈՒՆԿԻԱՆՈՍ ԵՐԳՁԻ ԿԱՐՆԵՑԻՈՅ

ՄԱՂԹԱՆՔ ԱՌՅԻՍՈՒՍ

Ա. ԻԼԱՀԻ

Կէնէ անձրս խիստ է տըրտում, զիս կը նեղէ, Փըրկիչ իմ,
Տըխուր դէմքս տես, խընտացու, քաղցըր մըխիթարիչ իմ.
Քանդի, ո՛վ Տէր, չիք ոք այլ յոյս և սպասէն բաց 'ի քէն.
Վըշտաց ծովով կ'ալէկոծիմ, եկ փըրկէ՝ ազատիչ իմ:

Արդարոց, սըրբոց ողորմիս, կեցուցանես՝ ոչ մեծ է,
Ձի արժան են ողորմութեան. մեղաւորիս հոգ ածէ.

Ըսքանչացո՛ւ գըթութիւնդ, աղքատը քեզ թողուած է,
Անկիւռն դու ես ձեռնտու, Յիսուս սէր իմ, օգնիչ իմ:

Աշխարհային սէրը սըրտէս հանէ, հեռացու, մարէ,
Հոգիս լաւ վարքով ծաղկեցու, շընորհքներով զարդարէ.
Իմ փափաքըս, իմ կարօտըս, վառուելըս քեզ համար է.
Մըտքով, սըգով կեանքս անցաւ, բարեբար արարիչ իմ:

Ղունկիանոսին գութը չարժէ, չարչարանացը պատիւ,
Վէրքերըս սըղլամիչ կ'ըլլան, ցաւերս են շատ և անթիւ.
Դարձո՛ւ լացըս յուրախութիւն, զիշերըս փոխարկէ տիւ,
Յարքայութեան մէջ հանգչեցո նեղեալըս, անդորրիչ իմ:

Բ

Ձես մի սոսկայ, չես մի գողայ, Թըշուառ անձն իմ աներես,
Որ ձեռքովըդ արքայութեան դուռը վըրտդ փակեր ես.

Միտքերդ կուրցուց, կամբըդ թիւրեց թշնամի չար . մեղքերդդ
Ձեռքէ ձրզէ . ցանկալեացրդ կինէ ետեն ընկեր ես :

Անճառելի վարձքէդ ու բաղձալի ժառանգէդ եղար,
Քրքիստոսի երջանիկ եղբայրութենէդ խորթացար .
Որդիական պատիւդ մը է, մէկ մբտածէ, խելագար,
Կամաւ ըզքեզ 'ի քաղցր Հօրէն երկնաւորէն զըրկեր ես :

Մահուան քընէն ըզգաստացիր, զարթէ, Հերիք քընսանս,
Առ վարքովդ սրտոց փառքէն ամենեկն չունիս մաս .
Կու լայ երկինք, կ'ողբայ երկիր քու վըրադ, իսկ գու ոչ լաս .
Դըժոխաց մի կը ըսպասես, ինչո՞ւ անգեղձ կեցեր ես :

Ղուեկիանէ, քանի Յիսուս ողորմութեան յաթոռն է,
Ջըղջա չուտ կ'ընդունի մեղադ, քեզ արդարոց կը խառնէ .
Հառաչանքով ընկի ոտքը, զինքը սիրով տէ բըռնէ,
Թափէ աչքիդ արտասուքը, այլ ո՞ր աւուր պահեր ես :

Գ

Ողորմեա ինձ, ո՛վ կուսածին Յիսուս, փրկիչ աշխարհի,
Մեղօք հարուած վէրքերու է Հին, Յիսուս փրկիչ աշխարհի .
Գրթա, խըղճա, միտքըդ բեր մէկ՝ որ թափեցիր ինձ համար
Քրքմատեսակ արիւնդ անգին, Յիսուս փրկիչ աշխարհի :

Դու մարգասէր բարերարդ իմ, 'ի քեզ մընաց միայն յոյս,
Մահուան քընով չըքընանամ, տուր աչքերուս պայծառ լոյս .
Ջըւարճութիւնն ու հրճուանքը՝ այս սուտ ունայն կենցաղոյս
Ուժէ կարիքէս թափեցին, Յիսուս փրկիչ աշխարհի :

Դըժոխաց երկիւզը՝ հոգւոյ խիստ առողջարար գեղ է,
Թէզ կը հաննի, մի ուչ կարծիք, մահ գատաստան մէկտեղ է .
Աբքայութեան մըտածմունքը քաղցըր անուշ համեղ է,
Սիրտըս հոգիս մայրեցուցին, Յիսուս փրկիչ աշխարհի :

Հըրամայէ Ղուեկիանոսին՝ գայ հըզօրիդ մօտենայ,
Ըլլայ ապահով ամէն կերպ, ահ ու սասանք չունենայ .
Կը բողոքեմ, գանգաւ կ'անեմ . աշխարհք, մարմին, սատանայ՝
Ինձի խաբելով խաբեցին, Յիսուս փրկիչ աշխարհի :

Դ

Քաղցր բարի Յիսուս իմ, զըթալու ժամանակն հասաւ,
Մարդասիրութիւնըդ, Տէր, տեսնալու ժամանակն հասաւ .
Դու մեղքերըս մի յիշեր, մի, մի դիս ամաչեցըներ,
Կը գողամ, ահեղ ատեանըդ գալու ժամանակն հասաւ :

Ջունիմ բարեգործութիւն մը, կենսքըս մեղօք անցուցի,
Կու լամ, կու լամ, զի զըժոխաց վատուելու նիւթ գանձեցի .
Սուրբ Հայր Յովսէփ, Ջըրանչխկոս, ո՛վ սուրբ Անտոն Փատուացի,
Խշտէ եկաւ՝ բարեխոս ըլլալու ժամանակն հասաւ :

Ահ ու սասանքն ինձ առեր է, ինչպէս ես չըսարսափիմ,
Աստոյ երախտեաց փոխարէն մէկ մաքուր վարք մը չունիմ .
Քեզնով, սուրբ Կոյս, ողորմած մայր, եթէ մաքրիմ սըրբուիմ,
Սըրբերուն հետ յախտեան խընտալու ժամանակն հասաւ :

Վառուեր եմ խիստ փափաքեր եմ Յիսուսի կարօտովը,
Արդ, սիրելիք, ձեզի կու տամ հոգի մընաք բարովը.
Ասկէ ետեւ ինձ յիշցէք ձեր հաճոյ ազօթքովը,
Որ Ղունկիանոսն աշխարհքէս ելլալու ժամանակն հասաւ:

Ե

Յիսուս, տարակուսանքներէս լոյսն հանելու կարող ես,
Ընկեր եմ, չեմ կըրնայ ելլեր. վերցընելու կարող ես.
Ի՞նչ պըտըտեմ դուռը այլոց, ցաւոցըս ճար քեզէն է.
Հոգեւոր մարմնաւոր պարտուց ազատելու կարող ես:

Յուցակ բըռնելով տէրտերըս ո՛վ կըրնայ անել գումար,
Յաւագար եմ, սըրտիս վըրայ վէրքեր ունիմ անհամար.
Բարերարս ես, իմ փըրկիչս ես, ծառայելոյ քեզ համար՝
Ձիս նորոգել, նորէն առողջ կեանք մը տալու կարող ես:

Մօտեցեր է Ֆէլէկը ձեռք զարնել կեանքիս տիրէկին,
Չըլլամ ես նիւթ զըժոխաց անխիջանիկ կըրակին.
Ես կը ցոնկամ ան մարգարտին, պահուած գանձն ազարակին՝
Ինձ աղքատիս դէմն հանելու, զըտցընելու կարող ես:

Ղունկիանոսին, Գըրիսաոս, աս միւժտէները տըրուած է,
Որ քեզ սիրողն՝ Հօրմէն սիրուի, յԱւետարան գըրուած է.
Ձիք քո անկար, միայն կամէ, կամիլըդ կատարուած է.
Մեղքըս ներել, յարքայութիւն մըտցընելու կարող ես:

Զ. ՏԻԻՊԷԻԹ

Հոգւով, մըտքով, բոլոր սըրտով — Քեզ կը սիրեմ, անուշ Յիսուս
Սաստիկ բաղձանքով կարօտըդ — Միշտ կը կըրեմ, անուշ Յիսուս:

Եկուր մէկ երեցիւր ինձ ոյ, — Մարմինս, հոգիս, սիրտըս ցընծայ.
Ընդունէ, քեզ զիբքըս ընծայ — Կը նըւիրեմ, անուշ Յիսուս:

Յանցանքներըս պաշխէ, ներէ՛, — Կեանքիս, անձիս՝ իշխէ՛, տիրէ՛.
Սուրբ անունըդ վըրաս գըրէ՛. — Սիրտըս բերեմ, անուշ Յիսուս:

Տեսուգ խոցուած է լերդ ու թոք, — Բաց ՚ի քէն ես չունիմ ոչ ոք.
Ղունկիանոս խեղճիս կըրէ հոգ, — Ձի անտէր եմ, անուշ Յիսուս:

Է

Բարի Յիսուս, սղորմած Տէր, — Չառի ես աշխարհէս մէկ համ.
Արքայութեան արժանացո՛ւ, — Գըթա ինձի, էրա խընամ:

Կեանքըս տամ՝ սուրբ տեսըդ գընեմ, — Ա՛խ, հառաչանքներ կը հա-
Չօր ու գիշեր ողբեր կ'անեմ, — Հէրիք է կարօտով մընամ: [նեմ,

Ընկեր եմ քո սիրուդ փուռը, — Հագուր շնորհաց ոսկեհուռը.
Դրախտին ըսքանչիկ գուռը՝ — Կարմիր արընո՞վըս բանամ:

Լեր դու միշտ Ղունկիանոսին քով, — Որ առ իս գայ աւետեաց հով.
Պէտք է ինձ չարչարանքներով — Փոխիմ ասկից ՚ի կեանքս դամ:

Ը

Տէր Յիսուս, չըգայ վըրայէս՝ — Մեղաց զարշահոտութիւնը.
Մի՛ թողուր գիս թըմրեցընէ — Անգալթելի մահուան քունը:

Կամքըս, սիրտըս մեղքէ դարձո, — Ըլլամ խոյոյն քեզի հոճոյ.
Զըփըլլի, հըղօրդ տարացո, — Հոգուս տանը շէնքին սունը:
Երբ որ կ'իշեմ մահ, դատաստան՝ — Ամէն յողուանքըս թունտ կ'եւ-
թօսուն հոգիս կ'ըլլայ անբան, — Ո՛հ, կը շըրջի գէմքիս գունը: [լան.
Աղաչանքըս, լացըս լըսես, — Տառապանքներէս ազատես.
Ղունկիանոսին դու հասցընես — Սնվըտանգ իւր բընիկ տունը:

ՅՈՐԴՈՐԱԿԱՆՔ

Ա. ԱՃԷՄԻ

Փառք տանք Աստծոյ գըթուլթեանը հանապազ,
Որ մեզի միշտ կը կերակրէ անըստակ.
Ծայրակարմիր արեգակըն ծագելով,
Աշխարհըս կը լուսաւորէ անըստակ:
Ղիշերն այ լուսինը պայծառ փալիւրըն՝
Կը պըտըտի հետ գունըզգուն աստղերուն.
Երկնից երեսն է անպատում՝ զարդարուն,
Մարդկանց ցընծում կը նըւիրէ անըստակ:
Աղբիւր չայեր ընծայ նըւէր շատ ունին,
Սիրտ կը բանան ծառներ ծաղկունք նըռնենին,
Անձրեն որ կը ցօղայ ցօլմամբ գետինին՝
Հազար բարիքներ կը բերէ անըստակ:
Ղունկիանոսը փառք կու տայ քեզ, բարերար.
Բերանըս գիւթ է, սըրտիկըս տէֆտար,
Լեզուս այ գըրիչ եղեր է, անդադար
Խօսք ու խըրատներ կը գըրէ անըստակ:

Բ

Ի՞նչ է անանց կեանքը, երջանկութիւնը՝
Անճախ զիտունք, խելացիք խելք հասուցին,
Զեռք քաշեցին մալէ, միւլքէ, յաշխարհէ,
Փառքէ պատուէ զիրենք հրաժարեցին:
Ոմանք կենցաղոյս մէջ յիշուեցան յիմար,
Ոմանք թողին ազգականք ու հար ու մար,
Ոմանք այ մեծ սիրով Յիսուսի համար.
Կերպ կերպ տանջանքներով արուն թափեցին:
Աս կերպ որ խեղճութեան անձերը տըւին,
Գըտան երանաւէտ մէկ կեանք մը անգին,
Հիմա յարքայութեան մէջը կը հըրճուին.
Ան նեղութիւնները անցան գընացին:
Մենք այ՝ որ եկեր ենք երթալու համար,
Շատ պատճառներ ունինք սըգալու համար,
Քաղցըր անանց կեանքին ջանալու համար,
Զեզ կ'յորդորէ Ղունկիանոս Կարնեցին:

Գ.

Յիմարաց հետ մեղըր ուտելէն իսէ՛
լաւ է մէկի մ' խելացոց հետ քոր կըրէ.
Իմաստունն է վարդի նըման բաղձալի,
Միշտ անորմէ անուշութիւն կը բուրէ:

Աս խօսքիս խրրատիս լաւ ականջդ բաց,
Սուրբ գըրքով ալ Հոգին սուրբ կ'անէ իմաց,
Տըգէտը գիտունին ծառայ է, ըսաց,
Թէ և արքայ ըլլայ, աշխարհիս տիրէ:

Սնմիտ տըխմար մարդուն լինջ ըսեմ՝ հիմի,
Կը փընտռէ, կը գըտնէ իրան պէս ումի,
Ինչուան չընըմանի՝ չ'ընի խընամի.
Նըման ըզնըմանըն, կ'ըսեն, կը սիրէ:

Գըրու իս իմաստութեան՝ սուրբ երկիւղ Տիտոն է,
ԶԱստուած աստուածային օրէնքով բըռնէ,
Ղունկիանէ, սիրով քեզ սուրա կ'առնէ,
Իւր ղիմուաց լոյսն հանելու սովոր է:

Դ. ՇԷՔԻ

Կարօտըս կը լըցուի, մէկ մ'երկինք բացուի,
Կ'այրիմ վափաքներով. ա՛խ արքայութիւն.
Կընդրուկներ կը ցըրուի, խընկեր կը բուրուի,
Անուշիկ հոտերով. ա՛խ արքայութիւն:

Ուրսիս սըրբունաքներ, սիրուն կուսանքներ,
Կը չալուի քընարներ, նըւագարաններ.
Կ'երգեն հրեշտակներ՝ առաջ, մեղեդիքներ
Քաղցրաշունչ ձէներով. ա՛խ արքայութիւն:

Կան խիստ գեղեցիկներ, պայծառութիւններ,
Ում չի մայլեցներ՝ աս կերպ աեսիլքներ.
Բացուեր է պարտէզներ, ծառներ, ծաղկներ,
Խաս վարդունաքներով. ա՛խ արքայութիւն:

Դէմքեր ականպարար՝ խելիք են զարար,
Թէ սէրովրէ մը զար՝ գովելն էր անկար.
Ղունկիանոսն ապիկար, մէկ մ'աչքով տեսնար
Իւր զարդարանքներով, ա՛խ արքայութիւն:

Ե. ՏԻԻՊԵԻԹ

Մի՛ ձըկտիր բորձր աստիճանի, — Աշխարհ սուտ ու փուշ երազ է.
Անուշալ Աստուած, քէր զէնապ — Զէ՛վք, կարգալ՝ ասոնք գըրուած է:
Դարձեալ կըրկին քեզ տամ խըրատ — Ի նեղութեանցդ ըլլաս ազատ:
Միշտ աշխատէ, մ'աներ գանգատ, — Ղըսմէ՛ք խըզմէ՛թին կապուած է:

Տես քեզ ինչ լաւ էօրնէկ տըրի — Զըղջա ու լաց, մեղքըդ քաւուի.
Զանացողը կը փըրկուի, — Շընորհք՝ խընդրողին արըուած է:
Ղունկիանէ, կը ցանկանաս — Դըրախտին մէջ տեղ՝ Բ'ունենաս.
Ի՛նչպէս պիտոր արժանանաս — Եթէ քո սէրըդ մարուած է:

Զ. ՔՕՌ ՕՂԼԻ ԵՂԱՆԱԿ

Աստծոյ արդար դատաստանին առջևը
Թըշնամիքը սըրտանց սիրողը կ'ապրի .
Վըրէժխնդիր չըլլալ վընաս տըւողին,
Անխշաշարութեամբ ներողը կ'ապրի .
Պէտք է գէհերին մէջ փէնդէհիր խառնել,
Թուլ չըտալ իւր կամքին, մաքրութեամբ բըռնել .
Փառք պատին աշխարհիս՝ ոտքի տակ առնել .
Ապըստամբ մարմընուն տիրողը կ'ապրի .
Կեանքներուս զէստ էնող գալողը մահ է .
Անհոգ ու համարձակ քալողին ահ է .
Ղուեկիւնոս, քեզ փըրկիչն հընազանդ պահէ .
Խաչն ու մուգին առնող կըրողը կ'ապրի :

Ե

Նեղութիւնն որ շարուի կու գայ մեր վըրայ,
Զեռք զարնենք քաջութեան, սիրտ կոտրելու չէ .
Համբերենք նէ վարձքեր կ'առնենք պըսակներ,
Եոյսերինս Աստուածէ հէշ կըտրելու չէ .
Ուրախ պէտք ենք՝ որքան կըրենք շարշարանք .
Հարկ ըլլայ նէ կեանքերնինս այ պիլէ տանք .
Մեզ անդին պահուած է մեծ մըխիթարանք,
Հանգիստ աս աշխարհի մէջ ըլլալու չէ .
Ի՛նչ հընար է՝ Աստուած մեզ մըտքէ հանէ .
Կըտրըճութիւններուս կեցեր սէյր կ'անէ .
Ուրեմըն ասդիս լալ սըգալ արժան է,
Խաչ կըրենք, պըզտիկ ու մեծ ընտրելու չէ .
Գութ ունի խիստ Յիսուս փըրկիչ սիրելեայ,
Պիտոր խառնէ զանոնք մէկ օր՝ երջանկաց .
Արդար դատաւորը՝ ոսկերք թըշնամեաց՝
Մի՛ կարծեր, Ղուեկիւնոս, թէ մանտրելու չէ :

Ը

Ազօթքով հանապազ ըլլանք զինազգեաց,
Մեր քաջ գօրազըլխուն նըմանելու է .
Երբ կը պատերազմին մարմին ու աշխարհ՝
Աներկիւզ քաջութեամբ զէմ գընելու է .
Վահան քաշենք սուրբ հաւատքնիս կուրծքերուս,
Խաչ պայրադին տակէն չելլանք բընաւ դուրս .
Քըշենք կը փախցընենք ախոյեաններուս,
Արթնութեամբ միշտ յաղթող գըտնըւելու է .
Ան հրպարտ սատանան ձըգենք ամօթով,
Զ'իշխէ գայ մօտենայ մեզ՝ զինուորաց քով .
Աստծոյ հաճոյ ըլլանք խոնարհութենով,
Ամէն բարի գործքով զարդարուելու է :

Մեզ հետ, Ղուկկիանոս, կռուողք կը կորնչին,
Որքան որ կ'ուզեն նէ՝ թող քան մարտնչին.
Փառաւոր անուանը Բիսուսի Փըրկչին՝
Չարչարանքներ կըրել ու մեռնելու է:

Թ

Ճէնկն աշխարհիս թըշնամեացմէ մի վախեր,
Մարտունչիր, հասիր, զարկ, թող քայ թուր թըրի.
Մըշտընջնաւոր է վարձը, ցընծումը,
Նեղութիւնքն անցաւոր, քիչ, քանի մ' տարի:
Ախոյեաններուս դէմ աներկիւղ քալենք,
Անթառամ պըսակը քաջութեամբ խըլենք,
Որ գրախտը անճառ փառքեր վայելենք
Բլլալու ենք տս մասին խիստ ծիր արի:

Որոգայթ կը լարէ սատանան խարդախ,
Սակայն կինէ ունի մեզտէն շատ մեծ վախ.
Խմտատ կու քան հըրեշտակներ յերկնուց թախ,
Կ'յաղթենք անոնց, կ'անենք մեք առ ու գերի:
Ղուկկիանոս աս ճէնկը ֆէթ էնողներուն՝
Կը տըրուի անտըրտում մեծ ուրախութիւն.
Արքայութեան փառքն է անպատում անհուն,
Չի առնուի ոչ զէլէմի, ոչ գըրի:

Ժ

Թըշնամեաց ֆէնտերը հասկընալու է,
Որ հոգւոյ հէմ մարմնոյ գործին կը դարան.
Ուշտարհ վըտանգալի, մարմինն ապըստամը,
Աս մէշտանին չարխաճին է սատանան:

Չեն կըրնայ էրեր մեզ՝ թէ ըլլան կըրակ,
Հարկաւոր չէ մըտածմունքներ շատ քարակ.
Հաւատքըդ բերդ էրա, յոյսըդ աշտարակ,
Սէրըդ թուր, քիւմեռանդ աղօթքըդ վահան:

Այլ մի վախնար թէ սարսափ ճէնկ է բացուած,
Բաղթողներուն թագ պըսակ կայ պատրաստած,
Յիսուս զօրագըլուխ քովերս է կեցած,
Դիւանք դողան, կ'ըլլան թէզ հալածական:
Ինչպէս կըրակ մը տաս խոտերու դէղին,
Խաչին զօրութեամբ չարք կը խորվին կիզին,
Ղուկկիանոս, համբերող, խաչը ումուզին՝
Խոնարհ պէտք է ըլլայ Աստուծոյ ծառան:

ԺԱ

Միշտ պատերազմ ու փորձանք է կեանք մարդոյ,
Աստծոյ սէրը սիրտը գամողը կ'յաղթէ.
Հաւատոյ նախանձով խիստ վառուելու է,
Չարչարանաց քեասէն խըմօղը կ'յաղթէ:

Մեր գէտը թրչնամիջ Ինչպէս գիմանուն,
 Յիսուս հետերնիս է, խաչէն կը գողան.
 Վըրայ վազելու է առիծի նըման.
 Թուր վահան զէնքերով գիմողը կ'յաղթէ:
 Ղուկիանոս, աշխարհըս անցաւոր, հէջ է.
 Անանց փառքին կեանքերնիս տանք՝ դեռ քիչ է.
 Մարմինն որ գօրանայ՝ պօրան կը փըչէ.
 Իւր արեան կաթիլը քամողը կ'յաղթէ:

ԺԲ. ՍԱՄՄԱՀԻ

Ո՛վ սիրտ, մի՛նկնիր ցանկութեան հետ, բաղձանքդ կատարել չ'ըլ-
 Ինչ է առ մեծ խորհուրդներդ. քեզ աշխարհի տիրել չ'ըլլար՝ [լար.
 Պաշտէ սոսկ քո տէր Աստուածըդ, ըստեղծուածքներ սիրել չ'ըլլար.
 Երկու հակառակ տէր սիրտդդ ի՞ միասին կըրել չ'ըլլար:
 Թէ ճրագ մ'ալ վառած ունիս, անի փըչել մօրել չ'ըլլար.
 Սիրելիէն՝ սիրեցեալին վատ լուր տանիլ բերել չ'ըլլար:
 Տըղայ մ' չ'ըլլայ օրոցքին մէջ՝ անոր ծիծ տալ, օրել չ'ըլլար.
 Առանց լացի, Ղուկիանէ, Սըրբունաց հետ պարել չ'ըլլար:

ԺԳ. ԱՇԽԱՏՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

Քըրտամբ երեսաց քոց կերիցես, ըսաց,
 Մեր Տէրը մեզ արւեց հրաման դատիլը.
 Առաւել օգտաւոր կեցութիւն կենաց,
 Խիստ գովելի է, պատուական՝ դատիլը:
 Պէտք է մարդն ալ իրմէն խելք բանեցընէ,
 Լաւ արհեստներու մէջ գինքը հընցընէ,
 Չէնահաթին հետ միատեղ՝ կ'անցընէ
 Թւեքն ոսկի խաւ ապրիջան՝ դատիլը:
 Բերեց կապից զըսմէթն՝ Աստուած խըզմէթին,
 Խայրէթին քով Ինչ կայ որ ըլլայ չէթին,
 Թող մօտենայ հեզ մը չըպլախ անօթին
 Տեսնէ Ինչ խէր ցըցնէ իրան դատիլը:
 Առատ պարգևներով ապրուտը ճարել,
 Անպակտ հաւաքել՝ զըրսէն ներս կըրել,
 Հազար բարիքներով կու տայ դարդարել
 Պատուական, փառաւոր սեղան՝ դատիլը:
 Շըռայլութեամբ վաստակդ ալ մի՛ զայ էներ,
 Եւ ոչ ժըլատութեամբ քո անձըդ զըրկեր.
 Հարըստութեամբ բարձրացան շատ աղքըտներ,
 Գանձի նըման երբ որ գըտան դատիլը:
 Մէկ բանան ականջնին՝ լըսեն խըլքերը,
 Իրենց հալէն գանգատ էնող ծուլերը.
 Ուսկից ըլլայ անգործներուն մալերը.
 Հեռացուցեր են օգնական դատիլը:
 Ո՛վ ոք աշխատութեան սըրտով կը ջանայ,
 Հէջ մէկ բանի մ' կարօտ է հոտաճ չի մընայ.

Մալ ու տէօվէթ գանձ ու պատիւ կը ստանայ,
Հէմ տէր կ'անէ բարի անուան դատիրը՝

Ի՞նչպէս չըսեմ՝ աշխատութիւնն անգին է .

Խըղճահարը տառապանքէն կը հանէ ,

Մեղամաղձէն աղատ՝ աս վարձքն ալ կ'անէ՝

Կ'ըլլայ անոր դեղ ու դարման դատիրը՝

Կըման է գունդդուն ծաղկալի պողչի ,

Հէմ չորս կողմէն մէօհրած ապրանաց պողչի ,

Երես դարձնելով տօստերն որ փախչի ,

Ան նեղ աւուրն է պահապան դատիրը՝

Ալ ի՞նչ կը նայեա , դու ելիր հոն զընա .

Կամք արւողին համբաւը միշտ կը մընայ .

Յընձութեամբ սիրտը եւ չի զըւարճանայ .

Է գարաստան բաց , փաք մէյտան՝ դատիրը՝

Արդարութիւնն ալ մի մոռնար միանգամ ,

Ագահութեան ախտից փախիր յարածամ ,

Հալալ արդիւնքիդ մէջ չըխառնես հարամ ,

Որ կը լինի փուճ անպիտան՝ դատիրը՝

Գէշը լաւին պագի հեղ կը նախատէ ,

Վար կը դարնէ , քամահրելով կը ատէ .

Պատճառն աս է . ինքը թէմպէլ , թուլ , վատ է ,

Խենդութեամբ կը սեպէ փուճ բան՝ դատիրը՝

Վասն որոյ է փորը քաղցած , միսը բաց .

Լացէն զատ ի՞նչ պէտք է առ կերպ յիմարաց .

Դատարկներն հն փիտրալի բարձ չար դիւայ .

Զուգեր մէկի՛մ՝ պիղծ սասանան՝ դատիրը՝

Ղունկիանէ , չարն ու բարին լաւ զատէ ,

Խօսքերըս լըսողաց խնք ու խըրատ է ,

Աշխարհիս վըտանպէն զինքը կ'ազատէ ,

Փըրկութեանն ալ է մեծ նըլան՝ դատիրը՝

ԺԵ. ԱԻ ԿԷՕՆԻԻԼԻՆ ԵՂԱՆԱԿԸ

Արդեօք քեզ ի՞նչ հանդիպեցաւ . — Ինչո՞ւ վըրդովեցար , սըրտիկ .
Կարծես թէ Յովնափի նրման — Յեգիպտոս ծախուեցար , սըրտիկ .

Ա՛խ , աւա՛ղ , ցաւազար սըրտիկ ,

Մի՛ լար անմըխիթար սըրտիկ ,

Սիրով համբերէ տար , սըրտիկ .

Ի՞նչ է ցաւըդ՝ մէկ ինձ ըսա , — Որ ցաւակից ըլլամ ես այ ,
Պիւպիւրի պէս կոծըդ տեսայ , — Հէրիք է , մաշեցար սըրտիկ .

Ա՛խ , աւա՛ղ , ցաւազար սըրտիկ ,

Մի՛ լար անմըխիթար սըրտիկ ,

Սիրով համբերէ տար , սըրտիկ .

Կեահ հու լաս՝ անչունչ կը մընաս , — Կեահ սաստիկ սէր մը կ'իմանաս .
Թէզ թէզ յերկինք կը սըլանաս , — Ո՛ւմ սիրահարուեցար , սըրտիկ ,
Պրժն Գ .

Այն, աւաղ, ցաւագար սըրտիկ,
Մի լար անմըխթար սըրտիկ,
Սիրով համբերէ տար, սըրտիկ:

Ողբեր կ'անես տատ ֆիրիատով, — Խոր խոցուած ես զեղուած նեւ
Ստուածածանայ խիտ կարօտով — Լցուելով լըցուեցար, սըրտիկ, [տով,

Այն, աւաղ, ցաւագար սըրտիկ,
Մի լար անմըխթար սըրտիկ,
Սիրով համբերէ տար, սըրտիկ:

Ատ ինչ սէր էր՝ որ կըրեցիր, — Քեզ կըրակի 'մ մերձեցուցիր.
Ղոնկիանտն ալ հետզ էրեցիր — Երբ որ զու վառուեցար, սըրտիկ:

Այն, աւաղ, ցաւագար սըրտիկ,
Մի լար անմըխթար սըրտիկ,
Սիրով համբերէ տար, սըրտիկ:

Պ. Յ. ԷՄԻՐԱԼԵԱՆ ՅԱՇԻՍՐԱՀԱՀԱՆԴԻՍԻՆ ՊՈՐՏՈՅԻ

ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՆԴԻՍ Ի ՊՈՐՏՈՅԻ*. — Պ. Յովհաննէս Էմիրալէեան, հարուստ շինող ուղիներու 'ի Պրուսա, այս շաբաթ Պորտոյի Աշխարհահանդիսին իր գործարանին արգեանց հաւաքում մը շնորհէ:

Պ. Յովհաննէս Էմիրալէեանի ուղեկցք մեծապէս յարգուելով յԱշխարհահանդիսին, քննիչք սահմանեցին իրեն Պատուոյ վայագիրը, զոր Հասարակապետութիւնն ուղղեցաւ պաշտօնական վաճառականութեան Օսմանեան պետութեան, որպէս զի յանձնուի՝ առ օր սահմանեալ է:

Պ. Յովհաննէս Էմիրալէեան երկտասարդ մ'է, որ խորաքնին ուսումն ըրած է յԵւրոպայ

բնաւորւածութեան մասին, և մասնաւորապէս գինւոյ և ուղեկց ըմպելիներու վրայ: Այս իւր ուսմունքները յօգուտ վարեց՝ հիմնելով 'ի Պրուսա մեծ գործարան մը, որ ներկայիս այնպիսի ուղեկցներ կ'ընծայէ, որ կը մրցին օտարաց հետ. այսպէս մի և նոյն ժամանակ՝ մեծ միումն կու տայ երկրին ճարտարութեանց:

Կը ցանկանք որ Պետութիւնն խրախուսէ զՊ. Էմիրալէեան այն ծառայութեանց համար՝ զորս կ'ընծայէ և պիտի ընծայէ իւր գործատունն՝ այնպիսի ճիւղի մը, որ մեր վաճառականութեան նուազ ընդարձակեալ մասերէն մին է:

Մեծ գոհութեամբ արտի կը հրատարակենք յօդուածիկս, և Պորտի գաղտնիքաւ Մարտի 1-ը պահելով՝ մարտ 2-ի թուին քաղելով: Եւ որպիսութեամբ կը ծանուցանենք միանգամայն որ Պ. Յովհ. Էմիրալէեան իւր ուսմանց բովանդակ ընթացքը կատարել է Աննիտայ Մուրատ-Սիւփայեան ուսումնարանին մէջ, ուր՝ յետ գովելի ջանիք ուսմանց ամբողջական ընթացքն աւարտելու 'ի 1879, վարձարանին Տեսչութիւնն ուղարկեց գինին հիւսիսային արեւելեան իտալիոյ Գոնէլլան քաղաքը, ուր հիմնեալ է նոյն տեսչութեան Գինեւանական և Ոգեւա-

նական ամենէն մեծ վարձարաններէն մին. և հոն ևս քաջ հանգիստանալով առանձինն վկայագրի արժանաւոր գտնուեցաւ: Մենք որպիսեցեալ Պ. Էմիրալէեանի իւր անխնայ յաւաքագիտութեան արժանաւոր մըջանակ կը համարենք ստացած այս նոր պատիւն, և կը փափաքենք նոյնպիսի յաւաքագիտութեան գովելի ցոյցեր տեսնել նաեւ ուրիշ ոչ սակաւթիւ աշակերտաց վարձարանիս, որոց վրայ ևս նոյնպիսի յատուկ խնամք ցուցած է Տեսչութիւնն:

